

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 36673/11
FORESTA-FORT S.R.L.
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Doua), întrunită la 5 februarie 2019, într-un comitet compus din:

Ivana Jelić, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Darian Pavli, *judcători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere cererea de mai sus, depusă la 30 mai 2011,

Având în vedere observațiile prezentate de guvernul pârât și observațiile prezentate de reclamant,

Deliberând, decide următoarele:

ÎN FAPT ȘI PROCEDURA

Reclamantul, Foresta-Fort S.R.L., este o companie cu sediul în Republica Moldova. Aceasta a fost reprezentată în fața Curții de către dl I. Moscal, avocat în Chișinău.

Guvernul Republicii Moldova ("Guvernul") a fost reprezentat de către Agentul său, dl O. Rotari.

A. Circumstanțele cauzei

Circumstanțele de fapt ale acestei cauze prezentată de părți pot fi expuse după cum urmează:

Prin hotărârea judecătorească definitivă din 11 noiembrie 1998, compania reclamantă a fost obligată să plătească companiei M.R. suma de 225.148 dolari SUA (USD).

În cererea sa adresată Curții, compania reclamantă a susținut că procedura de executare a hotărârii de mai sus a fost inițiată de către compania M.R. cu circa zece ani mai târziu, însă instanțele naționale nu le-au respins pe motivul omiterii termenului de prescripție. Curtea a fost determinată să concluzioneze că procedura de executare a fost inițiată cu încălcarea termenului de prescripție de trei ani stabilit de legislația națională în domeniul executării hotărârilor definitive. După comunicarea cauzei, Guvernul pârât a informat Curtea că, în perioada anilor 1998 - 2008, au existat mai multe încercări nereușite din partea societății M.R. de a obține executarea hotărârii din 11 noiembrie 1998.

Compania reclamantă nu a contestat faptul că au existat mai multe încercări de a executa hotărârea în cauză între 1998 și 2008. Cu toate acestea, ea nu a furnizat Curții o explicație cu privire la omisiunea de a menționa aceste încercări în cererea depusă la Curte.

B. Dreptul intern relevant

În conformitate cu articolele 18 și 19 din Codul de executare a hotărârilor judecătorești definitive, în vigoare la data faptelor, termenul pentru solicitarea executării titlului executoriu este de trei ani. În cazul în care procedurile de executare au fost suspendate, începe o nouă perioadă de trei ani de la momentul suspendării.

PLÂNGERI

Reclamantul s-a plâns în temeiul Articolului 6 § 1, Articolului 13 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr.1 că, contrar termenului de prescripție de trei ani, instanțele naționale au dispus executarea hotărârii din 11 noiembrie 1998.

ÎN DREPT

Curtea reamintește că o cerere poate fi respinsă ca abuzivă în temeiul Articolului 35 § 3 din Convenție, printre alte motive dacă se bazează în mod conștient pe fapte false (a se vedea *Varbanov v. Bulgaria* nr. 31365/96, § 36, CEDO 2000- X, *Popov c. Moldovei (nr.1)*, nr. 74153/01, § 48, 18 ianuarie 2005, *Řehák c. Republica Cehă* (dec.), 67208/01, 18 mai 2004, *Kérétchachvili v. Georgia*, nr. 5667/02, 2 mai 2006). Informațiile incomplete și în consecință, înșelătoare pot constitui, de asemenea un abuz al dreptului de aplicare mai ales dacă informațiile se referă chiar la esența cauzei și nu există o explicație suficientă pentru necomunicarea acestor informații (*Poznanski și alții împotriva Germaniei* (dec.), nr. 25101/05, 3 iulie 2007).

Revenind la faptele prezentei cauze, Curtea notează că, atunci când a prezentat contextul faptelor cauzei în formularul de cerere, societatea

reclamantă nu a furnizat nicio informație cu privire la încercările repetate ale companiei M.R. în perioada anilor 1998 și 2008 de a obține executarea hotărârii din 11 noiembrie 1998. După ce informațiile de mai sus au fost dezvăluite de Guvern în observațiile sale cu privire la admisibilitate și fondul cauzei, societatea reclamantă nu a furnizat nicio explicație plauzibilă pentru omisiunea sa.

Curtea consideră că informațiile referitoare la încercările repetate ale companiei M.R. de a executa executarea hotărârii din 11 noiembrie 1998 între 1998 și 2008 au avut o importanță deosebită pentru a determina dacă cererea a fost meritorie. Având în vedere importanța informațiilor în cauză pentru a judeca în mod corect prezenta cauză, Curtea constată că comportamentul reclamantului era contrar scopului dreptului la o cerere individuală, garantat de Articolul 34 din Convenție.

Având în vedere cele de mai sus, cererea trebuie respinsă ca fiind abuzivă, în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 7 martie 2019.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Ivana Jelić
Președinte